

การจัดการความรู้ (Knowledge Management)

ประจำปีการศึกษา 2562

ภายใต้โครงการ “อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัย
นิเทศศาสตร์รุ่นใหม่สู่เวทีวิชาการระดับนานาชาติ”

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

คำนำ

การจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) เป็นนวัตกรรมหนึ่งที่น่ามาใช้ในการพัฒนาคน พัฒนางาน และพัฒนาองค์กร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคลไม่สูญหายไป และสามารถนำมาสร้างประโยชน์ให้แก่บุคคลอื่นทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิต ทั้งยังทำให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้นั้น ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยถือเป็นสถาบันการศึกษาที่อุดมไปด้วยองค์ความรู้ต่าง ๆ จากคณาจารย์หลากหลายสาขาวิชา ดังนั้นกระบวนการจัดการความรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง กลไกหนึ่งที่จะช่วยให้กระบวนการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลก็คือ การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็น “องค์กรแห่งการเรียนรู้” (Learning Organization) ที่แท้จริง

คณะนิเทศศาสตร์ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของกระบวนการจัดการความรู้ดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2561 โดยให้ชื่อโครงการว่า “โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัยนิเทศศาสตร์รุ่นใหม่สู่เวทีวิชาการระดับนานาชาติ” เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมเชิงปฏิบัติการมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเขียนบทความวิชาการ และยังมีมุ่งส่งเสริมให้คณาจารย์จากคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล นำผลของการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาใช้ในการเขียนบทความวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกิดจากการหารือและหาแนวทางที่ถูกต้องและเหมาะสมร่วมกันระหว่างวิทยากร ได้แก่ ผศ. เมตตา ดีเจริญ และอาจารย์พรทิพย์ นิพนพานนท์ อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการเขียนบทความทางนิเทศศาสตร์ และผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ทั้งนี้ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล จึงได้รวบรวมองค์ความรู้ในการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการเผยแพร่ผลงานวิชาการและทำให้องค์ความรู้ในด้านดังกล่าวถูกถ่ายทอดและเข้าใจตรงกันอย่างเป็นระบบแล้ว ยังเป็นการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการในระดับสากลอีกด้วย

สารบัญ

		หน้า
ส่วนที่ 1	ข้อมูลหน่วยงาน	1
ส่วนที่ 2	แผนการจัดการความรู้	3
ส่วนที่ 3	สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการจัดการความรู้	8

ส่วนที่ 1

ข้อมูลหน่วยงาน

1. ชื่อหน่วยงาน คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

2. ประวัติความเป็นมา

วิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลได้จัดตั้งภาควิชานิเทศศาสตร์ขึ้นในปีการศึกษา 2534 โดยมีสาขาวิชานิเทศศาสตร์เพียงสาขาวิชาเดียว ต่อมาเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2536 ได้รับการอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้พัฒนาการเรียนการสอนเป็นคณะวิชา ชื่อคณะนิเทศศาสตร์ ประกอบด้วย 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ และสาขาวิชาการหนังสือพิมพ์โดยในวันที่ 17 ธันวาคม 2537 ทบวงมหาวิทยาลัย อนุญาตให้วิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล และคณะนิเทศศาสตร์ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2538 ในปี พ.ศ. 2556 คณะนิเทศศาสตร์ ได้ปรับปรุงหลักสูตร คือ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556) โดยได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2556 และสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาได้พิจารณารับทราบการอนุมัติหลักสูตรดังกล่าวเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2557 ปัจจุบันเปิดสอน 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) โดยได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2561

3. ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

ปรัชญา สื่อสาร สร้างสรรค์

วิสัยทัศน์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มุ่งหวังผลิตบัณฑิตนิเทศศาสตร์ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พร้อมเรียนรู้สิ่งใหม่ สามารถนำความรู้ทางทฤษฎีและปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ สังคม และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

พันธกิจ

1) ผลิตบัณฑิตทางนิเทศศาสตร์ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ

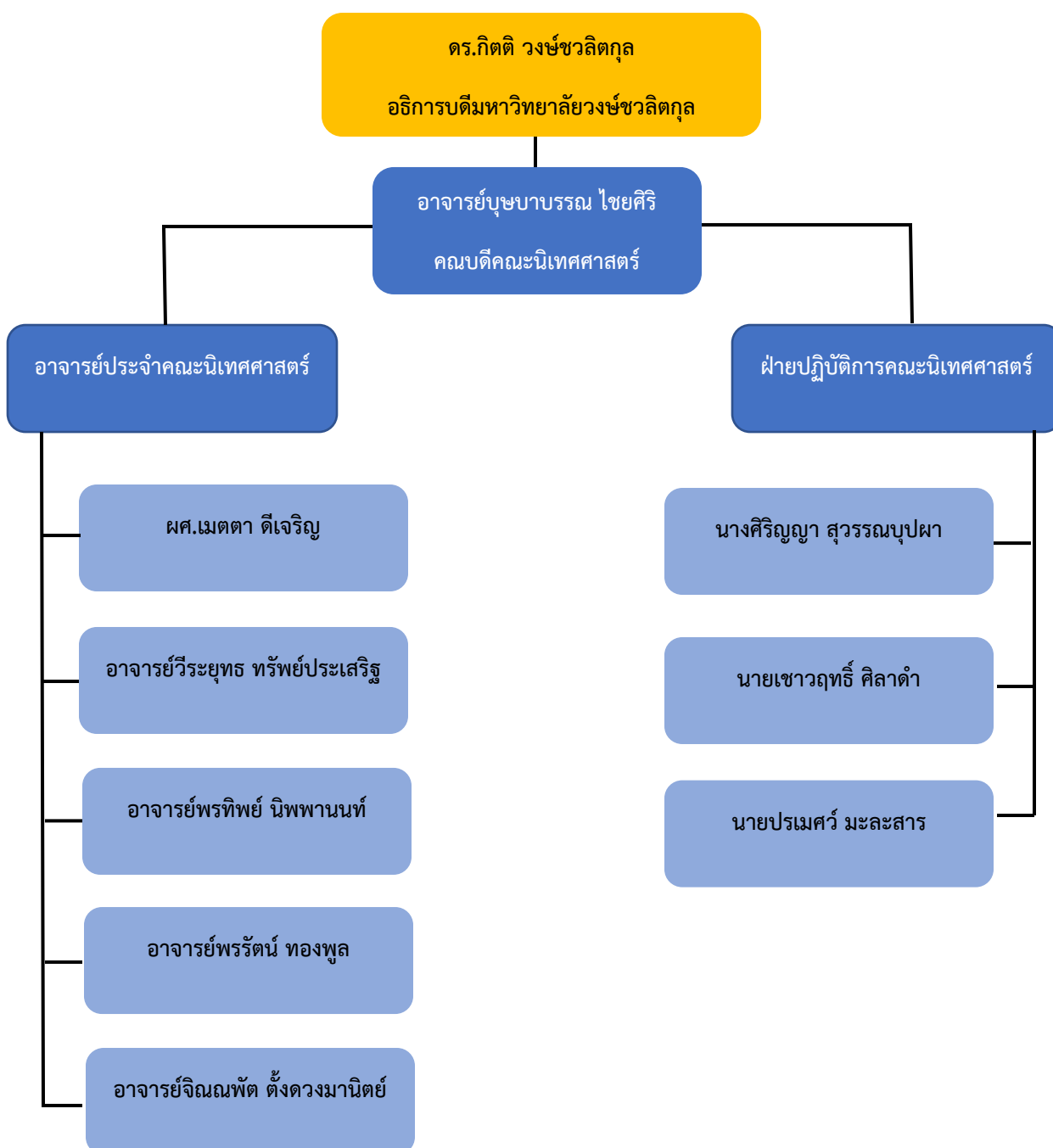
2) ผลิตผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการทางนิเทศศาสตร์ที่สร้างสรรค์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

3) ส่งเสริมให้เกิดการบริการวิชาการ เผยแพร่ความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ตามแนวทางของนิเทศศาสตร์ ไปสู่ชุมชนและสังคม

4) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยวิถีทางนิเทศศาสตร์เพื่อทำประโยชน์แก่สังคม

3. โครงสร้างองค์กร

คณะนิเทศศาสตร์มีการจัดโครงสร้างองค์กรตามแผนภูมิองค์กร (Organization Chart) ดังนี้

ส่วนที่ 2

แผนการจัดการความรู้

2.1 กระบวนการจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 1 การบ่งชี้ความรู้

- ประชุมภายในคณะ/กำหนดประเด็นที่จะศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและแสวงหาความรู้

- รวบรวมข้อมูล/จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ

ขั้นตอนที่ 3 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

- นำเสนอเพื่อหาแนวทางแก้ไขภายในกลุ่มอาจารย์และทำการปรับปรุงเพื่อรวบรวมองค์ความรู้ที่ได้รับพร้อมระบุขั้นตอนการทำงานให้ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้

- ปรับปรุงเนื้อหาความรู้ ขั้นตอนการทำงานตามข้อเสนอแนะของวิทยากรและจัดทำออกมาเป็นรูปแบบและมาตรฐานเดียวกัน

ขั้นตอนที่ 5 การเข้าถึงความรู้

- วางแผนเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการอบรมและหารือกันในระหว่างทำงานเพื่อพิจารณาเผยแพร่ทางเว็บไซต์ หรือสื่อโซเชียลมีเดีย

ขั้นตอนที่ 6 การเรียนรู้

- การทำให้ความรู้จากการอบรมเป็นส่วนหนึ่งในงานที่ปฏิบัติอยู่

2.2 การจัดการความรู้ภายใต้โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัยนิเทศศาสตร์รุ่นใหม่สู่เวทีวิชาการระดับนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ : ยุทธศาสตร์ที่ 2   พัฒนาคูณภาพงานวิจัย สนองต่อความต้องการของสังคม
 ยุทธศาสตร์ที่ 5   การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ระบบการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศและการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ตัวชี้วัด	วิธีการประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้ประเมินผล
1) จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ 4 คน	1) การนับจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	1) รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการ
2) จำนวนบทความวิชาการของคณะนิเทศศาสตร์ที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติ/นานาชาติ เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2561 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	2) การนับจำนวนบทความวิชาการที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติ/นานาชาติ	2) แบบฟอร์มการสรุปจำนวนบทความวิชาการที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติ/นานาชาติ ในปีการศึกษา 2561 และปีการศึกษา 2562
3) ผู้เข้าร่วมโครงการมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมากกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	3) การทำแบบสอบถามความพึงพอใจ	5) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ

ความสอดคล้องกับตัวชี้วัดของการประกันคุณภาพการศึกษา, แผนกลยุทธ์ มว.

- ตัวบ่งชี้ สกอ. (ระดับคณะ)

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อกำกับติดตามผลลัพธ์พันธกิจ กลุ่ม
คณะและเอกลักษณ์ของคณะ

- ตัวชี้วัดในแผนยุทธศาสตร์ มว.

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคูณภาพงานวิจัย สสนองต่อความต้องการของสังคม

กลยุทธ์ที่ 2.2.1 พัฒนาศักยภาพของนักวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ระบบการบริหารจัดการสู่ความ
เป็นเลิศและการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 5.7.1 พัฒนาระบบประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ให้เป็นที่รู้จักอย่าง
กว้างขวางในระดับประเทศ

แผนยุทธศาสตร์คณะนิเทศศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคูณภาพงานวิจัย สสนองต่อความต้องการของสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ระบบการบริหารจัดการสู่ความ
เป็นเลิศและการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการจัดการความรู้

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
1	ประชุมภายในคณะ/กำหนดประเด็นที่จะศึกษา	ส.ค.-พ.ย. 2562	ประเด็นความรู้ที่สามารถนำไปใช้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการอบรมได้	1 ประเด็น	อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์	คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ
2	รวบรวมข้อมูล/จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ	ส.ค.-พ.ย.2562	แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวิทยากรผู้ให้ความรู้และอาจารย์ภายในคณะ พร้อมทั้งมีการและเปลี่ยนประสบการณ์การเขียนบทความวิชาการ	จัดเวทีอบรมเชิงปฏิบัติการ	อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์	คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ
3	นำเสนอเพื่อหาแนวทางแก้ไขภายในกลุ่มอาจารย์และทำการปรับปรุงเพื่อรวบรวมองค์ความรู้ที่ได้รับพร้อมระบุขั้นตอนการทำงานให้ชัดเจน	ส.ค.-พ.ย. 2562	เอกสารสรุปความรู้ที่ได้รับจากการอบรม	จัดเวทีอบรมเชิงปฏิบัติ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นที่กำหนดอย่างครบถ้วน	อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์	คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ
4	ปรับปรุงเนื้อหาความรู้ ขั้นตอนการทำงานตามข้อเสนอแนะของวิทยากรและจัดทำออกมาเป็นรูปแบบและมาตรฐานเดียวกัน	ส.ค.-พ.ย. 2562	สรุปบันทึกประเด็นความรู้	สรุปประเด็น	อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์	คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ
5	วางแผนเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการอบรมและหารือกันระหว่างทำงานเพื่อพิจารณาเผยแพร่ทางเว็บไซต์ หรือสื่อโซเชียลมีเดีย	ส.ค.-พ.ย. 2562	แหล่งความรู้ในการเผยแพร่ประเด็นที่อบรมและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมเชิงปฏิบัติการ	หลังจากสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมแล้วมีการจัดการความรู้เผยแพร่ลงในเว็บไซต์และสื่อโซเชียลมีเดียเพื่อเป็นประโยชน์ให้กับนักวิชาการในสายงานเดียวกัน	อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์	คณะกรรมการดำเนินงานโครงการ

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	ผู้รับผิดชอบ
6	การทำให้ความรู้จากการอบรมเป็นส่วนหนึ่งในงานที่ปฏิบัติอยู่ ได้มีการเขียนบทความวิจัยและนำผลงานวิจัยไปตีพิมพ์เผยแพร่	ส.ค.-พ.ย. 2562	- การนำแนวปฏิบัติจากองค์ความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ - จำนวนอาจารย์ที่ได้เผยแพร่ตีพิมพ์ผลงานวิชาการในระดับชาติและนานาชาติ	- ได้ใช้และเกิดการต่อยอดองค์ความรู้ - อย่างน้อย 1 คน	อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์	คณะกรรมการดำเนินโครงการ

2.3 ผลที่ได้รับจากการจัดการความรู้ภายใต้โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัยนิเทศศาสตร์รุ่นใหม่สู่เวทีวิชาการระดับนานาชาติ

จากการจัดการความรู้ภายใต้โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพนักวิจัยนิเทศศาสตร์รุ่นใหม่สู่เวทีวิชาการระดับนานาชาติ ทำให้เกิดผลงานบทความวิชาการที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ จากอาจารย์ภายในคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ดังนี้

1. อาจารย์บุษบาบรรณ ไชยศิริ

Bussababun Chaisiri. (2019, November). Communication for the End of Life Called “Good Death. Poster session : Power of Public Opinion and Multicultural Communication toward Global Transformation. presented at the 2019 ANPOR-APCA Annual Conference.

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมตตา ดีเจริญ และคณะ

เมตตา ดีเจริญ บุษบาบรรณ ไชยศิริ และจินณพัฑ ตั้งดวงมานิตย์. (2563). ความสำเร็จในการสร้างตัวตนของสัตว์เลี้ยงในโลกออนไลน์ กรณีศึกษาแฟนเพจ Kingdom of Tiger Page : ทูนหัวของบ่าว. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. กรุงเทพมหานคร.

ส่วนที่ 3

สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการจัดการความรู้

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการจัดการความรู้ในเรื่องการเขียนบทความวิชาการ

ลักษณะของบทความวิชาการ

1. เป็นเอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงจากผลงานทางวิชาการของตนเอง หรือของผู้อื่นในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์วิจารณ์หรือเสนอแนวคิด ใหม่ ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการนั้น ๆ
2. นำเสนอประสบการณ์ของผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ บนพื้นฐานของ วิชาการ
3. อาจจะเป็นการแสดงความคิดเห็นในเชิงวิเคราะห์วิจารณ์หรือเสนอแนวคิดใหม่
4. อาจเป็นการตั้งคำถามหรือประเด็นใหม่ ๆ ที่จะกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิด ความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าในเรื่องนั้นต่อไป
5. บทความทางวิชาการที่ดีควรมีสวนช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านได้แนวคิด แนวทางในการนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์
6. บทความทางวิชาการที่ดีช่วยกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดการพัฒนาคิดในเรื่องนั้นๆ ต่อไป

องค์ประกอบของบทความวิชาการ

1. ส่วนนำ เป็นส่วนที่ผู้เขียนจงใจให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งสามารถใช้วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ เช่น อาจใช้ภาษาที่กระตือรือร้นใจผู้อ่านหรือ ยกปัญหาที่กำลังเป็นที่สนใจขณะนั้นขึ้นมาอภิปรายหรือตั้งประเด็นคำถาม หรือปัญหา ที่ท้าทายความคิดของผู้อ่านหรืออาจกล่าวถึงประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่าน
2. ส่วนสาระสำคัญของเรื่อง ถัดจากส่วนนำก็จะถึงส่วนที่เป็นการนำเสนอ เนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องซึ่งในส่วนนี้ผู้เขียนควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญ ๆ คือ การจัดลำดับเนื้อหาสาระ ผู้เขียนควรมีการวางแผนจัดโครงสร้างของเนื้อหาสาระที่จะนำเสนอ และจัดลำดับเนื้อหาสาระให้เหมาะสมตามธรรมชาติ ของเนื้อหาสาระนั้น มีการเรียบเรียงเนื้อหา ในส่วนนี้ต้องอาศัยความสามารถของผู้เขียน ในหลายด้าน นอกเหนือจากความเข้าใจในเนื้อหาสาระ เช่น ด้านภาษา ด้านสไลด์ การเขียน ด้านวิธีการนำเสนอ เป็นต้น และการวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ และการนำเสนอความคิดของผู้เขียน บทความที่ดีควรมีการนำเสนอความคิดเห็นของผู้เขียน ซึ่งอาจออกมาในลักษณะ ของการวิเคราะห์ วิจารณ์ ข้อมูลเนื้อหาสาระ ให้เป็นประเด็นที่เป็นส่วนของการ วิเคราะห์สร้างสรรค์ของผู้เขียน

3. ส่วนสรุป อาจทำในลักษณะที่เป็นการย่อสรุปการเลือกเก็บประเด็น สำคัญ ๆ ของบทความนั้น ๆ มาเขียนรวมกันไว้อย่างสั้น ๆ ท้ายบท หรือ อาจใช้วิธีการ บอกผลลัพธ์ว่า สิ่งที่กำลังมีความมีความสำคัญอย่างไร สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้บ้าง หรือจะก่อให้เกิดอะไร หรืออาจใช้วิธีการตั้งคำถามหรือให้ประเด็นที่ท้าทายกระตุ้นให้ ผู้อ่านไปสืบเสาะแสวงหาความรู้ หรือคิดค้นพัฒนา เรื่องนั้นต่อไป งานเขียนที่ดีควรมี การสรุปในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเสมอ

4. ส่วนอ้างอิง บทความทางวิชาการจำเป็นต้องมีการอ้างอิง เมื่อนำข้อความ หรือผลงานของผู้อื่นมาใช้ โดยกระทำให้ชัดเจนว่าเป็นงานของใคร ทำเมื่อไร และ นำมาจากไหน เป็นการให้เกิดเครดิตเจ้าของงาน และประกาศให้ ผู้อ่านรับรู้ว่า ส่วนนั้น ไม่ใช่ความคิดของผู้เขียนรวมทั้งเป็นการให้หลักฐานแก่ผู้อ่านให้ผู้อ่านสรุป และสามารถไปสืบเสาะ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมหรือติดตามตรวจสอบหลักฐานได้

ขั้นตอนในการเขียนบทความวิชาการ

1. การเลือกเรื่องควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ
  - เลือกเรื่องที่ตนเองสนใจ
  - เลือกเรื่องที่มีผู้เขียนมีความรู้
  - เลือกเรื่องที่มีผู้เขียนมีความรู้
  - เลือกเรื่องที่มีผู้เขียนสามารถหาแหล่งค้นคว้า
  - เลือกเรื่องที่มีความยาว พอเหมาะกับความสามารถของผู้เขียน
2. กำหนดจุดมุ่งหมาย โดยกำหนดให้ชัดเจนว่าเขียนเพื่ออะไร เช่น ให้ความรู้เสนอความเห็นโต้แย้ง
3. กำหนดแนวคิดสำคัญ หรือประเด็นสำคัญ ต้องกำหนดว่าบทความเรื่องนี้จะเสนอแนวคิดสำคัญ ต้องกำหนดว่าบทความเรื่องนี้จะเสนอแนวคิดสำคัญ
4. ประมวลความรู้ ความคิด พอที่จะเขียนจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ
5. วางโครงสร้าง กำหนดแนวทางการเขียนว่าจะนำเสนอสาระสำคัญแยกเป็นกี่ประเด็น
6. การเขียนได้แก่
  - การเขียนขยายความให้ข้อมูลในแต่ละประเด็น เหตุผลประกอบ
  - เขียนคำนำและสรุปด้วยถ้อยคำที่เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา บทความ บทความ
  - การใช้ภาษา ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย ประเภทเนื้อหาที่ตั้งคำถามแล้ว
  - การสร้างลีลาการเขียนเฉพาะตัว ให้เป็นเอกลักษณ์

สรุปในการเขียนบทความทางวิชาการ

- 1.) กำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการเขียนให้แน่ชัด
- 2.) เลือกเรื่องที่จะเขียน
- 3.) รวบรวมข้อมูล / ประมวลแนวคิด-ทฤษฎี
- 4.) วางเค้าโครง
- 5.) ลงมือเขียน
- 6.) ทบทวนเนื้อหาสาระที่เขียนว่าเป็นไปตามเป้าหมาย
- 7.) ปรับแก้ไข
- 8.) อ่านตรวจทาน
- 9.) ทบทวนที่พิมพ์และแพร่
- 10.) เก็บสำเนาหรือต้นฉบับบทความไว้เป็นระยะสัก

แนวทางการค้นคว้าแหล่งเผยแพร่บทความวิจัย

1. แหล่งเผยแพร่บทความวิจัย ได้แก่ วารสารวิจัยที่อยู่บนฐาน TCI ซึ่งควรเป็นที่ยอมรับของนักวิชาการในแต่ละสาขา
2. บทความที่เผยแพร่ต้องเป็นบทความใหม่ที่ไม่เคยตีพิมพ์ที่ไหนมาก่อน
3. องค์ความรู้ของผู้วิจัยที่จะตีพิมพ์เผยแพร่ ต้องถึงขั้นในสิ่งที่เขียน
4. เลือกวารสารเป้าหมายที่จะตีพิมพ์ให้สอดคล้องกับบทความที่เขียน
5. หากบุคคลที่สามารถนำเข้าสู่ช่องทางในการตีพิมพ์ในวารสารนั้น ๆ ได้
6. สร้างเครือข่ายนักวิจัยที่มีความสนใจคล้ายกันหรือมีความสนใจในสาขาวิชา หรือ ศาสตร์เดียวกัน